ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 26. októbra 2006 *

Vo veci C-68/05 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 11. februára 2005,

Koninklijke Coöperatie Cosun UA, so sídlom v Breda (Holandsko), v zastúpení: M. M. Slotboom a N. J. Helder, advocaten,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: X. Lewis, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci F. Tuytschaever, advocaat, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: holandčina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda komory P. Jann, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues a M. Ilešič (spravodajca),

generálna advokátka: C. Stix-Hackl,
tajomník: M. M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. marca 2006,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 16. mája 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním Koninklijke Coöperatie Cosun UA (ďalej len „Cosun") žiada zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 7. decembra 2004, Koninklijke Coöperatie Cosun/Komisia (T-240/02, Zb. s. II-4237, ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorým Súd prvého stupňa zamietol jeho žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev REM 19/01 — rovnako identifikovaného pod číslom K(2002) 1580 v konečnom znení — z 2. mája 2002 (ďalej len „sporné rozhodnutie").

Právny rámec

Spoločná organizácia trhu v odvetví cukru

2 Nariadenie Rady (EHS) č. 1785/81 z 30. júna 1981 o spoločnej organizácii trhu v odvetví cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 177, s. 4), zmenené a doplnené nariadením Rady (EHS) č. 305/91 zo 4. februára 1991 (Ú. v. ES L 37, s. 1, ďalej len „základné nariadenie"), má v rámci spoločnej organizácie trhu v odvetví cukru (ďalej len „SOT cukru") za cieľ zachovať nevyhnutné záruky, pokiaľ ide o zamestnanosť a životnú úroveň výrobcov základných surovín, ako aj výrobcov cukru Európskeho spoločenstva, a zabezpečiť bezpečnosť zásobovania všetkých spotrebiteľov cukrom za primerané ceny stabilizovaním trhu s cukrom.

3 Na tieto účely upravuje výrobu, dovoz a vývoz cukru. Zavádza najmä režim kvót výroby, ktorý predstavuje podľa jeho pätnásteho odôvodnenia prostriedok zaručujúci výrobcom ceny Spoločenstva a odbyt ich výroby.

4 Článok 24 základného nariadenia stanovuje v rámci tohto systému kvót na každý hospodársky rok (ktorý začína 1. júla jedného roka a končí 30. júna ďalšieho roka) základné množstvá „cukru A" a „cukru B", ktoré každý členský štát rozdelí medzi výrobcami cukru so sídlom na jeho území. Podnikom vyrábajúcim cukor sa tak pridelí na každý hospodársky rok kvóta A a kvóta B. Akékoľvek množstvo cukru vyrobeného nad rámec týchto kvót sa nazýva „cukor C".

5 Na cukor C sa nevzťahuje ani systém podpory cien, ani výrobné náhrady pri vývoze. Okrem toho cukor C sa nemôže odpredať v rámci Spoločenstva, a preto sa musí predať mimo Spoločenstva, na svetovom trhu. Článok 26 základného nariadenia v tomto ohľade stanovuje:

„1. ... cukor C, ktorý sa nepreniesol podľa článku 27..., sa nesmie odpredať na vnútornom trhu Spoločenstva a musí sa bez ďalšieho spracovania vyviezť do 1. januára nasledujúceho po konci príslušného hospodárskeho roka.

...

3. Podrobné pravidlá uplatňovania tohto článku sa prijmú v súlade s postupom uvedeným v článku 41.

Tieto pravidlá ustanovia najmä poplatok vyberaný za cukor C..., uvedený v odseku 1, vo vzťahu ku ktorému nebol v stanovenom termíne poskytnutý dôkaz o tom, že bol vyvezený bez ďalšieho spracovania v stanovenej lehote." [*neoficiálny preklad*]

6 Nariadenie Komisie (EHS) č. 2670/81 zo 14. septembra 1981 ustanovujúce podrobné vykonávacie pravidlá pre výrobu cukru, ktorá presahuje kvótu (Ú. v. ES L 262, s. 14; Mim. vyd. 03/005, s. 85), zmenené a doplnené nariadením Komisie č. 3559/91 zo 6. decembra 1991 (Ú. v. ES L 336, s. 26; Mim. vyd. 03/12, s. 131, ďalej len „nariadenie č. 2670/81"), upresňuje podmienky, kedy sa vývoz cukru C považuje za uskutočnený.

7 Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 2670/81 stanovuje:

„Vývoz uvedený v článku 26 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 1785/81 sa považuje za uskutočnený, pokiaľ:

a) cukor C... [je vyvezený] z členského štátu, na území ktorého [bol vyrobený];

b) príslušný členský štát uvedený pod písmenom a) prevzal vývoznú deklaráciu pred 1. januárom, ktorý nasleduje po konci hospodárskeho roku počas ktorého [bol] cukor C... [vyrobený];

c) cukor C... [opustil] colné územie Spoločenstva najneskôr v lehote 60 dní po 1. januári ako je uvedené pod písmenom b);

d) výrobok bol z členského štátu uvedeného pod písmenom a) vyvezený bez náhrady alebo odvodu...

Okrem prípadu vyššej moci, pokiaľ nie sú splnené všetky podmienky ustanovené v prvom pododseku, príslušné množstvo cukru C... sa považuje za predané na vnútornom trhu.

V prípade vyššej moci prijme príslušná agentúra členského štátu, na ktorého území [bol] cukor C... [vyrobený], opatrenia nevyhnutné vzhľadom k okolnostiam, ktoré vznikli pričinením príslušnej strany [na ktoré sa odvoláva príslušný subjekt — *neoficiálny preklad*].“

8 Podľa znenia tretieho odôvodnenia nariadenia č. 2670/81, „ak sa má stanoviť poplatok, ktorý sa má odviesť v prípade predaja na vnútornom trhu, tak je dôležité zaradiť cukor C..., ktor[ý] sa nevyviez[ol], na rovnakú úroveň s cukrom... dovezený[m] z nečlenských krajín“ a „na tento účel by sa mal stanoviť poplatok zohľadňujúci tak dovoznú daň na cukor... v najvyššej platnej sadzbe počas obdobia zahŕňajúceho hospodársky rok, počas ktorého sa príslušný cukor... vyrába[l] a šesť mesiacov nasledujúcich po tom hospodárskom roku, ako aj čiastku paušálnej sadzby stanovenú na základe nákladov na odpredaj cukru dovezeného z nečlenských krajín“.

9 Článok 3 nariadenia č. 2670/81 stanovuje:

„1. Príslušný členský štát uvalí poplatok na tie množstvá, ktoré sa v zmysle článku 1 ods. 1 odpredali na vnútornom trhu, a to do sumy:

a) za cukor C na 100 kilogramov:

— najvyššiu možnú dovoznú daň na 100 kilogramov bieleho alebo surového cukru platnú počas obdobia zahŕňajúceho hospodársky rok, počas ktorého sa príslušný cukor vyrobil, a šesť mesiacov nasledujúcich po tom hospodárskom roku,

a

— 1 [euro];

...

4. V prípade množstiev cukru C..., ktoré sa pred vyvezením zničili alebo poškodili bez možnosti ich náhrady, za okolností uznaných príslušným orgánom príslušného členského štátu za prípad zásahu vyššej moci, sa zodpovedajúce množstvo uvedené v odseku 1 neodvádza."

Colná právna úprava

10 Článok 13 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1430/79 z 2. júla 1979 o vrátení alebo odpustení dovozného alebo vývozného cla [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 175, s. 1), zmenený a doplnený nariadením Rady (EHS) č. 3069/86 zo 7. októbra 1986 (Ú. v. ES L 286, s. 1, ďalej len „nariadenie č. 1430/79"), stanovuje:

„Dovozné clo môže byť vrátené alebo odpustené aj v osobitných prípadoch..., ktoré vyplývajú z okolností, ktoré nie je možné považovať za podvodné konanie alebo hrubú nedbanlivosť dotknutej osoby.

Situácie, keď možno uplatniť prvý odsek, ako aj postup, ktorý je potrebné na tento účel uplatniť, sú definované podľa konania stanoveného [pre prijatie opatrení na uplatnenie]. Vrátenie alebo odpustenie môžu byť podriadené osobitným podmienkam." [*neoficiálny preklad*]

11 Článok 14 nariadenia č. 1430/79 upresňuje, že ustanovenie článku 13 sa rovnako použije aj na vrátenie alebo odpustenie vývozného cla.

12 V zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1430/79 sa pod pojmom „dovozné clo" rozumie „clo a platby s rovnocenným účinkom, ako aj poľnohospodárske odvody a iné platby pri dovoze zavedené v súlade so Spoločnou poľnohospodárskou politikou alebo v súlade s osobitnými opatreniami uplatňovanými na základe článku 235 Zmluvy ES na určitý tovar, ktorý je výsledkom spracovania poľnohospodárskych výrobkov" [*neoficiálny preklad*].

13 Podľa článku 1 ods. 2 písm. b) toho istého nariadenia pojem „vývozné clo" zahŕňa „poľnohospodárske odvody a iné platby pri vývoze zavedené v súlade so Spoločnou poľnohospodárskou politikou alebo v súlade s osobitnými opatreniami uplatňovanými na základe článku 235 Zmluvy ES na určitý tovar, ktorý je výsledkom spracovania poľnohospodárskych výrobkov" [*neoficiálny preklad*].

14 Článok 4 nariadenia Komisie (EHS) č. 3799/86 z 12. decembra 1986 o vykonaní článkov 4a, 6a, 11a a 13 nariadenia č. 1430/79 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 352, s. 19) vymenováva osobitné situácie, ktoré vyplývajú z okolností, ktoré nie je možné považovať za podvodné konanie alebo hrubú nedbanlivosť dotknutej osoby podľa článku 13 ods. 1 nariadenia č. 1430/79. Iné skutočnosti možno rovnako považovať za predstavujúce takéto osobitné situácie na základe posúdenia konkrétneho prípadu v rámci konania vyžadujúceho zásah Komisie Európskych spoločenstiev.

Okolnosti predchádzajúce sporu

15 Cosun, ktorý je družstvom so sídlom v Holandsku, vyrobil v priebehu hospodárskych rokov 1991/1992 a 1992/1993 cukor C. Počas roku 1993 predal určitý počet dodávok cukru C rozličným obchodným partnerom s cieľom ich vývozu do Chorvátska, Slovinska a Maroka.

16 Pri týchto operáciách došlo k podvodom, ktorých sa bez vedomia Cosun dopustili jeho obchodní partneri a pre ktoré bolo charakteristické najmä nesprávne opečiatkovanie dokumentov T5 určených na preukázanie toho, že dodávky cukru opustili územie Spoločenstva.

17 Príslušnými holandskými orgánmi, ktoré upovedomili Hoofdproductschap Akkerbouwproducten (ďalej len „HPA"), ako orgán, ktorý je v Holandsku príslušný na uplatňovanie predpisov o spoločnej organizácii trhov, bolo začaté vyšetrovanie konania predmetných obchodných partnerov. Naopak, Cosun spočiatku nebol informovaný o tomto vyšetrovaní.

18 Rozhodnutím z 25. apríla 1994, zmeneným a doplneným rozhodnutím z 13. júna 1994, HPA podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 žiadala od Cosun sumu 6 250 856,78 NLG (2 836 515,14 eur) z dôvodu skutočnosti, že nepreukázal, že určité dodávky cukru C opustili územie Spoločenstva.

19 Keďže HPA zamietla sťažnosť, ktorú podal Cosun, ten podal proti uvedenému rozhodnutiu o zamietnutí žalobu na College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) a podal HPA na základe článku 13 nariadenia č. 1430/79 žiadosť o odpustenie vymáhaného poplatku.

20 Pokiaľ ide o žalobu podanú na Beroep voor het bedrijfsleven, tento súdny orgán sa rozhodnutím z 9. júna 2004 obrátil na Súdny dvor s návrhom na začatie konania o prejudiciálnej otázke týkajúcim sa najmä platnosti základného nariadenia a nariadenia č. 2670/81. Rozsudkom z dnešného dňa, Koninklijke Coöperatie Cosun (C-248/04, Zb. s. I-10211), Súdny dvor odpovedal, že skúmanie otázky položenej v tejto súvislosti neukázalo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť týchto nariadení.

21 Pokiaľ ide v druhom rade o žiadosť o odpustenie vymáhaného poplatku, holandské orgány ju odovzdali Komisii, ktorá bola príslušná na jej skúmanie, a pripojili k nej kladné stanovisko. Pretože Komisia svojím sporným rozhodnutím vyhlásila predmetnú žiadosť za neprípustnú, Cosun podal žalobu o neplatnosť na Súd prvého stupňa.

Napadnutý rozsudok

22 Napadnutým rozsudkom Súd prvého stupňa zamietol žalobu odvolateľa.

23 Svojím prvým žalobným dôvodom odvolateľ uvádzal, že poplatok, ktorý sa od neho vymáha podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81, predstavuje dovozné alebo vývozné clo v zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) a b) a článku 13 nariadenia č. 1430/79, a preto sa má jeho žiadosť o odpustenie založená na článku 13 vyhlásiť za prípustnú.

24 V bodoch 36 až 38 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že vymáhaný poplatok „formálne" nezodpovedá ani jednej z kategórií dovozného alebo vývozného cla uvedených v článku 1 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 1430/79, pretože nepredstavuje ani clo, ani platbu s rovnocenným účinkom ako clo a nepredstavuje „striktne" ani poľnohospodársky odvod pri dovoze alebo pri vývoze.

25 Odvolateľ tvrdil, že takýto poplatok je potrebné považovať za dovozné alebo vývozné clo, pretože sleduje rovnaké ciele ako clo, určuje sa na základe dovoznej dane z cukru pochádzajúceho z tretích krajín a slúži na to, aby sa na nevyvezený cukor vyrobený nad rámec kvóty uplatňovali podmienky porovnateľné s podmienkami uplatňovanými na cukor dovezený z tretích krajín, čo Súd prvého stupňa vyvrátil v bodoch 40 až 46 napadnutého rozsudku.

26 V podstate sa domnieval, že poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 nesleduje striktne rovnaké ciele ako dovozná daň alebo náhrady pri vývoze upravené v rámci SOT cukru a že zohľadnenie dovoznej dane cukru pochádzajúceho z tretích krajín pri určení takéhoto poplatku slúži iba na poskytnutie výpočtového základu, ale vôbec nie je jeho účelom, aby sa cukor dovezený z tretích krajín nachádzal na rovnakej úrovni ako cukor C odpredaný na vnútornom trhu.

27 Súd prvého stupňa v bode 47 napadnutého rozsudku prijal záver, že poplatok vymáhaný od odvolateľa nepredstavuje dovozné alebo vývozné clo v zmysle článku 13 nariadenia č. 1430/79, a preto Komisia neporušila tieto ustanovenia tým, že vyhlásila žiadosť o odpustenie za neprípustnú.

28 Svojím druhým žalobným dôvodom odvolateľ v prvom rade tvrdil, že hoci by vymáhaný poplatok nepredstavoval dovozné alebo vývozné clo v zmysle nariadenia č. 1430/79, Komisia mala napriek tomu skúmať žiadosť o odpustenie v rámci článku

13 uvedeného nariadenia, ktoré predstavuje všeobecné ustanovenie o spravodlivom zaobchádzaní, a že tým, že sa obmedzila na zamietnutie žiadosti ako neprípustnej, Komisia porušila zásady spravodlivého zaobchádzania a rovnosti. Subsidiárne odvolateľ uvádzal, že v prípade, ak by sa článok 13 nariadenia č. 1430/79 neuplatňoval, Komisia mala skúmať žiadosť o odpustenie mimo rámca tohto nariadenia a že obmedzením sa na vyhlásenie žiadosti za neprípustnú Komisia porušila zásady spravodlivého zaobchádzania, rovnosti a právnej istoty.

29 V bodoch 57 a 58 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa odmietol tvrdenie založené na spravodlivom zaobchádzaní. Po tom, čo konštatoval, že spravodlivé zaobchádzanie nedovoľuje odchýlenie sa od uplatňovania právnych predpisov Spoločenstva mimo prípadov predvídaných právnou úpravou alebo v prípade, ak sa samotný právny predpis vyhlási za neplatný, a pripomenul, že poplatok dlžný na základe článku 3 nariadenia č. 2670/81 nepatrí do pôsobnosti článku 13 nariadenia č. 1430/79, konštatoval, že právna úprava SOT cukru uvádza, že takýto poplatok sa nevyrubuje v prípadoch, ktoré vnútroštátne úrady uznajú ako prípady vyššej moci, prijal záver, že spravodlivé zaobchádzanie nemôže zdôvodniť rozšírenie možností odhliadnuť od vyrubenia poplatku okrem prípadov vyššej moci.

30 V bodoch 59 a 61 rovnakého rozsudku Súd prvého stupňa odmietol tvrdenie založené na porušení zásady rovnosti. Konštatoval v podstate, že výrobca cukru C v Spoločenstve a ekonomický subjekt podliehajúci dovoznému alebo vývoznému clu sa nenachádzajú v porovnateľnej situácii.

31 Nakoniec v bodoch 62 a 63 predmetného rozsudku Súd prvého stupňa odmietol tvrdenie založené na porušení zásady právnej istoty, pretože sa v podstate domnieval, že táto zásada bola v prejednávanej veci dodržaná, keďže záväzky osoby, ktorá je povinná zaplatiť poplatok uvedený v článku 3 nariadenia č. 2670/81, vyplývajú z jasne definovanej právnej situácie, ktorá umožňuje, aby ekonomický subjekt poznal tieto povinnosti spojené s jeho činnosťou.

Odvolanie

32 Odvolateľ vo svojom odvolaní, na ktorého podporu uvádza štyri odvolacie dôvody, navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— zrušil sporné rozhodnutie a subsidiárne vrátil vec Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie,

— zaviazal Komisiu na náhrad trov prvostupňového a odvolacieho konania.

33 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyhlásil druhý a štvrtý odvolací dôvod za neprípustné a v zostávajúcej časti zamietol odvolanie ako nedôvodné,

— subsidiárne, zamietol odvolanie ako nedôvodné v celom jeho rozsahu,

— zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

34 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bodoch 36 až 38 napadnutého rozsudku usúdil, že poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 nie je „formálne" poľnohospodárskym odvodom pri dovoze alebo pri vývoze v zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 1430/79.

35 Odvolateľ dedukuje z konštatovania v bode 38 napadnutého rozsudku, podľa ktorého poplatok, ktorý sa od neho vymáha, „nepredstavuje striktne poľnohospodársky odvod ‚pri dovoze alebo pri vývoze'", dôkaz, že Súd prvého stupňa pristúpil k reštriktívnemu výkladu pojmu „poľnohospodársky odvod". Podľa odvolateľa je možný a vhodnejší menej reštriktívny výklad, keďže sa predmetný poplatok od neho vymáha z dôvodu nevyvezenia cukru C.

36 Odvolateľ dodáva, že Súd prvého stupňa porušil svoju povinnosť odôvodnenia, keď neuviedol, prečo by menej reštriktívny výklad nevyhovoval.

37 Komisia odpovedá, že Súd prvého stupňa dôvodne a oprávnene prijal záver, že poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 nemožno formálne považovať za poľnohospodársky odvod pri dovoze alebo pri vývoze v zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 1430/79. Spochybňuje, žeby Súd prvého stupňa prijal reštriktívny výklad pojmu „poľnohospodársky odvod pri dovoze alebo vývoze".

Posúdenie Súdnym dvorom

38 Na jednej strane je potrebné poznamenať, že odvolateľ nenapáda analýzu Súdu prvého stupňa, podľa ktorej poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 nepredstavuje clo pri dovoze alebo vývoze alebo platbu s rovnocenným účinkom.

39 Na druhej strane Súd prvého stupňa dôvodne v bode 38 napadnutého rozsudku poznamenáva, že poľnohospodárske odvody pri dovoze alebo vývoze a iné platby uvedené v článku 1 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 1430/79 sú vyberané z dôvodu prekročenia vonkajších hraníc Spoločenstva poľnohospodárskymi výrobkami alebo určitými tovarmi, ktoré sú výsledkom spracovania poľnohospodárskych výrobkov.

40 Týmto konštatovaním Súd prvého stupňa vôbec nepristúpil k reštriktívnemu výkladu pojmu „poľnohospodárske odvody pri dovoze alebo vývoze“, ale iba identifikoval skutočnosť zakladajúcu vznik týchto odvodov.

41 Je teda nutné konštatovať, že poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 sa nevyberá z dôvodu prekročenia vonkajších hraníc Spoločenstva určitým množstvom cukru C, ale naopak, pretože predmetné množstvo nebolo vyvezené mimo Spoločenstva alebo pretože jeho vývoz nespĺňal podmienky a lehoty určené nariadením č. 2670/81. Ako to Súd prvého stupňa dôvodne poznamenal v bode 37 napadnutého rozsudku, skutočnosťou zakladajúcou vybratie takéhoto poplatku je teda to, že k dátumu určenému na tento účel sa nepreukázal vývoz cukru C v požadovanej lehote.

42 Zdá sa tiež, že bez ohľadu na použitie slova „formálne“ v bode 36 napadnutého rozsudku sa Súd prvého stupňa neobmedzil na formálne posúdenie, ale analyzoval povahu na jednej strane poľnohospodárskych odvodov a na druhej strane poplatku dlžného podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81.

43 Preto sa Súd prvého stupňa ani nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, ani neporušil svoju povinnosť odôvodnenia, keď v predmetnom bode napadnutého rozsudku prijal záver, že poplatok vymáhaný od odvolateľa nezodpovedá ani jednej z troch kategórií uvedených v článku 1 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 1430/79.

44 Preto prvý odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

45 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľ tvrdí, že dokonca za predpokladu, že na poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 sa „formálne“ nevzťahuje pojem „dovozné alebo vývozné clo“ v zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 1430/79, Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 40 až 46 napadnutého rozsudku vylúčil jeho tvrdenia už zhrnuté v bode 25 tohto rozsudku, podľa ktorých sa má s takýmto poplatkom zaobchádzať ako s dovozným clom v zmysle článku 13 nariadenia č. 1430/79.

46 Po prvé Súd prvého stupňa nesprávne opomenul konštatovať, že poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81, ktorý podľa desiateho odôvodnenia základného nariadenia smeruje k obnove pomerov na trhu narušených nevyvezením cukru C, sleduje rovnaké ciele ochrany vnútorného trhu, stabilizácie trhu a bezpečnosti zásobovania ako clá a že preto sa s ním musí zaobchádzať rovnako.

47 Po druhé z tretieho odôvodnenia nariadenia Komisie (EHS) č. 2645/70 z 28. decembra 1970 o ustanoveniach uplatniteľných na množstvo cukru vyrobené nad rámec maximálnej kvóty [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 283, s. 48), ako aj z tretieho odôvodnenia nariadenia č. 2670/81, ktoré ho nahradilo, vyplýva, že zákonodarca Spoločenstva považoval za „dôležité" zaradiť cukor C, ktorý sa nevyviezol, „na rovnakú úroveň" s cukrom dovezeným z tretích krajín a na tento účel stanoviť poplatok dlžný za cukor C odpredaný na vnútornom trhu na úrovni dovoznej dane v najvyššej platnej sadzbe počas obdobia zahŕňajúceho cukrovarnícku kampaň, počas ktorého sa príslušný cukor vyrábal, a šesť mesiacov nasledujúcich po tejto cukrovarníckej kampani, zvýšený o sumu paušálnej sadzby stanovenú na základe nákladov na odpredaj cukru dovezeného z tretích krajín.

48 Odvolateľ z toho vyvodzuje, že v rozpore s tým, čo uvádza Súd prvého stupňa v bodoch 45 a 46 napadnutého rozsudku, zohľadnenie odvodu pri dovoze cukru pochádzajúceho z tretích krajín neslúži iba na určenie dlžného poplatku na základe uplatnenia článku 3 nariadenia č. 2670/81, ale vyjadruje rovnako vôľu zákonodarcu Spoločenstva umiestniť výrobcov cukru C do podmienok porovnateľných s podmienkami uplatňovanými na dovozcov cukru pochádzajúceho z tretích krajín. Aby tieto podmienky boli porovnateľné, musí sa právna úprava Spoločenstva v colnej oblasti, najmä článok 13 nariadenia č. 1430/79, uplatňovať na určenie tohto poplatku.

49 Na úvod Komisia namieta neprípustnosť druhého odvolacieho dôvodu z dôvodu, že ide iba o opakovanie tvrdení už uvedených pred Súdom prvého stupňa, ktorý ich odmietol.

50 Subsidiárne Komisia žiada Súdny dvor, aby zamietol tento odvolací dôvod ako nedôvodný.

51 V prvom rade konštatuje, že Súd prvého stupňa v bodoch 44 a 45 napadnutého rozsudku uviedol špecifický účel poplatku dlžného podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81. Takýto poplatok má predovšetkým „odstrašujúci charakter a jeho účelom je zabezpečiť dodržiavanie zákazu odpredaja cukru C na vnútornom trhu". Súd prvého stupňa teda dôvodne konštatoval, že tento účel sa odlišuje od účelov, ktoré sledujú platby pri dovoze a vývozné náhrady v rámci SOT cukru, ktoré Súd prvého stupňa definoval v bodoch 42 a 43 predmetného rozsudku.

52 V druhom rade sa Súd prvého stupňa dôvodne v bodoch 44 až 46 napadnutého rozsudku domnieval, že zo spôsobu výpočtu poplatku dlžného podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 nevyplýva, že ide o clo.

53 Na podporu svojej opačnej analýzy sa odvolateľ obmedzuje na uvedenie odôvodnenia, ktoré nemá záväznú právnu silu a z ktorého vyplýva, že odkaz na dovoznú daň pri dovoze cukru pochádzajúceho z tretích krajín predstavuje iba základ pre výpočet predmetného poplatku, pričom navyše skreslil znenie tohto odôvodnenia.

Posúdenie Súdnym dvorom

54 Podľa článku 225 ES, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 112 ods. 1 prvého pododseku písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora odvolanie musí presne označovať napádané prvky rozsudku, ktorého zrušenia sa domáha, ako aj právne tvrdenia, o ktoré sa osobitne opiera tento návrh. Tejto požiadavke

nezodpovedá odvolanie, ktoré bez toho, aby obsahovalo argumentáciu osobitne smerujúcu k vymedzeniu nesprávneho právneho posúdenia, ktorým je napadnutý rozsudok dotknutý, sa obmedzuje na zopakovanie alebo doslovné reprodukovanie žalobných dôvodov alebo tvrdení uvedených v konaní na Súde prvého stupňa (pozri najmä rozsudky zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, Zb. s. I-5291, body 34 a 35, ako aj zo 7. júla 2005, Le Pen/Parlament, C-208/03 P, Zb. s. I-6051, bod 39).

55 Akonáhle však odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatňovanie práva Spoločenstva, ktoré urobil Súd prvého stupňa, právne body skúmané v prvostupňovom konaní môžu byť znova prerokované v priebehu odvolacieho konania. Ak by totiž žalobca nemohol založiť svoje odvolanie na dôvodoch a tvrdeniach už uvedených pred Súdom prvého stupňa, odvolacie konanie by bolo zbavené časti svojho zmyslu (pozri najmä rozsudok zo 6. marca 2003, Interporc/Komisia, C-41/00 P, Zb. s. I-2125, bod 17, a Le Pen/Parlament, už citovaný, bod 40).

56 Druhý odvolací dôvod smeruje k spochybneniu výkladu nariadenia č. 1430/79 vykonaného Súdom prvého stupňa na zamietnutie prvého žalobného dôvodu prvostupňového konania. Tento odvolací dôvod sa musí považovať za prípustný.

57 Odvolateľ v podstate uvádza, že zákonodarca Spoločenstva chcel uplatniť na výrobcu cukru C rovnaké podmienky ako na dovozcu cukru pochádzajúceho z tretích krajín, čo predpokladá, že by sa na výrobcu uplatnil rovnaký režim ako na dovozcu vrátane možnosti odpustenia alebo vrátenia z dôvodov spravodlivého zaobchádzania podľa článku 13 nariadenia č. 1430/79.

58 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že SOT cukru je v zásade založená na režime cien (stanovujúcom najmä určenie indikatívnej a intervenčnej ceny), režime

obchodovania s tretími krajinami (týkajúcom sa najmä vybratia odvodu pri dovoze pochádzajúcom z uvedených krajín) a režime kvót (spočívajúcom v pridelení výrobných kvót a určení podmienok odbytu cukru vyrobeného nad kvótu).

59 Takto zavedené opatrenia majú všetky za konečný cieľ stabilizovať trh Spoločenstva s cukrom, a tým zabezpečiť zachovanie záruk, ktoré sú potrebné, pokiaľ ide o zamestnanosť a životnú úroveň výrobcov Spoločenstva, ako aj bezpečnosť zásobovania všetkých spotrebiteľov cukrom.

60 Napriek tomu sa ich bezprostredné ciele značne odlišujú. Z piateho odôvodnenia základného nariadenia vyplýva, že režim obchodovania s tretími krajinami má za cieľ predchádzať tomu, aby fluktuácie cien cukru na svetovom trhu nevplývali na ceny v Spoločenstva.

61 To nie je evidentne cieľom režimu kvót. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v rozpore s tým, čo uvádza odvolateľ, tento cieľ nie je uvedený v desiatom odôvodnení základného nariadenia, ktoré smeruje k zdôvodneniu potreby opatrení stanovených článkom 22 predmetného nariadenia.

62 Ako to Súd prvého stupňa dôvodne uviedol v bodoch 43 a 44 napadnutého rozsudku, podľa znenia pätnásteho odôvodnenia základného nariadenia sú výrobné kvóty prostriedkom zabezpečujúcim výrobcom ceny Spoločenstva a odbyt ich produkcie. Navyše, pokiaľ ide konkrétnejšie o poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81, toto ustanovenie má predovšetkým odstrašujúci charakter a jeho účelom je zabezpečiť dodržiavanie zákazu odpredaja cukru C vyrobeného nad kvótu na vnútornom trhu.

63 Preto Súd prvého stupňa dôvodne v bodoch 41 až 44 napadnutého rozsudku konštatoval, že dovozná daň z cukru pochádzajúceho z tretích krajín a poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 za cukor C predaný na vnútornom trhu nesledujú rovnaké ciele.

64 V druhom rade z tretieho odôvodnenia nariadenia č. 2645/70, ako aj z tretieho odôvodnenia nariadenia č. 2670/81, ktoré sú v podstate formulované rovnako, nevyplýva, že by zákonodarca Spoločenstva chcel, aby dovozca cukru pochádzajúceho z tretích krajín a výrobca cukru C predaného na vnútornom trhu boli postavení na rovnakú úroveň.

65 Toto ustanovenie by nedosiahlo svoj bezprostredný cieľ, ktorým je zabezpečiť rešpektovanie zákazu odbytu cukru C na vnútornom trhu, pokiaľ by bolo ekonomicky zaujímavejšie nadobudnúť cukor C na vnútornom trhu, než doviezť cukor pochádzajúci z tretích krajín. Naopak, v predmetnom odôvodnení a predmetnom článku nie je žiadna narážka na situáciu dovozcov cukru a výrobcov cukru C.

66 Pokiaľ ide o okolnosť, že odvod z dovozu cukru pochádzajúceho z tretích krajín slúži ako základ pre výpočet poplatku vyberaného podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81, tá nemôže odôvodňovať ich asimiláciu, keďže takýto spôsob výpočtu nachádza svoje odôvodnenie v snahe o zabezpečenie toho, aby predmetný poplatok mal odstrašujúcu povahu, ako bolo zdôraznené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.

67 Preto ani z cieľa, ktorý sleduje poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81, ani zo spôsobu výpočtu a podmienok vyberania tohto poplatku, ako sú určené tretím odôvodnením nariadenia č. 2645/70 a nariadenia č. 2670/81 a predmetným článkom 3, nevyplýva, že zákonodarca Spoločenstva si želal stotožniť výrobcu cukru C predaného na vnútornom trhu s dovozcom cukru.

68 Za týchto podmienok sa Súd prvého stupňa nedopustil žiadneho nesprávneho právneho posúdenia, keď prijal záver, že žiadosť odvolateľa na základe článku 13 nariadenia č. 1430/79 o odpustenie poplatku, ktorý sa od neho vymáhal, bola neprípustná. Je teda potrebné zamietnuť druhý odvolací dôvod.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

69 Prvou časťou tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľ tvrdí, že v rámci skúmania druhého žalobného dôvodu prvostupňového konania Súd prvého stupňa prekročil rámec konania, tak ako je definovaný žalobou.

70 Uvádza, že týmto žalobným dôvodom prvostupňového konania iba uplatňoval, že Komisia tým, že v spornom rozhodnutí vyhlásila, že žiadosť o odpustenie je v rámci nariadenia č. 1430/79 neprípustná, porušila zásady rovnosti a spravodlivého zaobchádzania. Naopak, nežiadal Súd prvého stupňa skúmať platnosť nariadenia č. 2670/81.

71 Súd prvého stupňa v bodoch 58 až 62 napadnutého rozsudku implicitne pristúpil k preskúmaniu platnosti predmetného nariadenia s ohľadom na všeobecné právne zásady. Tým prekročil rámec konania, ako je definovaný písomnými podaniami odvolateľa, a porušil rovnako základnú zásadu konania, podľa ktorej žaloba vymedzuje rozsah konania.

72 Druhou časťou tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľ uvádza, že Súd prvého stupňa odmietol skúmať tretí žalobný dôvod prvostupňového konania, ktorým namietal, že za predpokladu, že by sa článok 13 nariadenia č. 1430/79 neuplatňoval, Komisia mala skúmať žiadosť o odpustenie mimo rámca predmetného nariadenia v zmysle zásad spravodlivého zaobchádzania, rovnosti a právnej istoty.

73 Pokiaľ ide o prvú časť tretieho odvolacieho dôvodu, Komisia uvádza, že z bodov 58 až 62 napadnutého rozsudku vôbec nevyplýva, že Súd prvého stupňa skúmal platnosť nariadenia č. 2670/81.

74 Pokiaľ ide o druhú časť predmetného odvolacieho dôvodu, Komisia zdôrazňuje, že výhrady, ktoré odvolateľ kvalifikuje ako „druhý" a „tretí" žalobný dôvod prvostupňového konania, boli spoločne skúmané Súdom prvého stupňa v bodoch 57 až 62 napadnutého rozsudku v rámci druhého žalobného dôvodu.

Posúdenie Súdnym dvorom

75 Tretí odvolací dôvod vychádza z mylného pochopenia napadnutého rozsudku.

76 Pokiaľ ide o druhú časť tohto odvolacieho dôvodu, postačuje konštatovať, že výhrady, ktoré odvolateľ kvalifikoval ako druhý a tretí žalobný dôvod prvostupňového konania, považoval Súd prvého stupňa za dve časti toho istého žalobného dôvodu, ktorý označil ako druhý žalobný dôvod prvostupňového konania, pričom odvolateľ uvádzal prvú z týchto častí ako hlavnú a druhú ako subsidiárnu, a že Súd prvého stupňa skúmal tieto dve časti v bodoch 56 až 63 napadnutého rozsudku spoločne.

77 Preto Súd prvého stupňa odpovedal na výhrady, ktoré odvolateľ kvalifikoval ako tretí žalobný dôvod prvostupňového konania.

78 Pokiaľ ide o prvú časť tretieho odvolacieho dôvodu, je potrebné zdôrazniť, že druhou časťou, subsidiárnou vo vzťahu k druhému žalobnému dôvodu prvostupňového konania zhrnutou v bode 53 napadnutého rozsudku, odvolateľ tvrdil, že za predpokladu, že článok 13 nariadenia č. 1430/79 nie je uplatniteľný, Komisia bola v zmysle zásad spravodlivého zaobchádzania, rovnosti a právnej istoty povinná skúmať žiadosť o odpustenie mimo rámca predmetného nariadenia. Touto časťou žalobného dôvodu odvolateľ najmä tvrdil, že článok 3 nariadenia č. 2670/81 sa musí vykladať a uplatňovať v súlade so všeobecnými právnymi zásadami.

79 S cieľom odpovedať na toto tvrdenie Súd prvého stupňa po tom, čo konštatoval, že s výnimkou prípadov vyššej moci nariadenie č. 2670/81 nestanovuje možnosť odpustenia alebo vrátenia poplatku upraveného v jeho článku 3, dôvodne skúmal, či absencia takejto možnosti predstavuje porušenie zásad rovnosti a právnej istoty, ako aj namietanej zásady spravodlivého zaobchádzania uvedenej odvolateľom.

80 Tým presne odpovedal na tvrdenia odvolateľa bez prekročenia rámca konania, ktoré prejednával.

81 Následne je potrebné tretí odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O štvrtom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

82 Svojím štvrtým odvolacím dôvodom odvolateľ subsidiárne uvádza pre prípad, že by ostatné odvolacie dôvody boli zamietnuté, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol jeho žalobný dôvod prvostupňového konania založený na zásadách spravodlivého zaobchádzania, rovnosti a právnej istoty.

83 Po prvé tvrdenie Súdu prvého stupňa v bode 60 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sa výrobca cukru C a podnikateľský subjekt podliehajúci dovoznému alebo vývoznému clu nenachádzajú v porovnateľnej situácii, je mylné.

84 Na jednej strane z tretieho odôvodnenia nariadenia č. 2670/81, ako aj z článkov 26 základného nariadenia a článku 3 nariadenia 2670/81 vyplýva, že cukor C, ktorého vývoz sa nemohol preukázať v stanovených lehotách, získava postavenie tovaru dovezeného z tretích krajín. Na druhej strane tak dovozné clo z tovarov pochádzajúcich z týchto krajín, ako aj poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 predstavujú vlastné zdroje Spoločenstva, ktoré vznikajú z dovozov z týchto krajín.

85 V druhom rade situácia odvolateľa je vo veľkej miere porovnateľná so situáciou De Haan Beheer BV, ktorej sa týkal rozsudok zo 7. septembra 1999, De Haan (C-61/98, Zb. s. I-5003), v ktorom Súdny dvor konštatoval, že podnik v situácii De Haan Beheer BV sa môže na získanie oslobodenia od cla dovolávať článku 13 nariadenia č. 1430/79.

86 Ak by Súd prvého stupňa, ako to mal urobiť, skúmal, či rozdiel v zaobchádzaní vyhradený na jednej strane podniku ako De Haan Beheer BV a na druhej strane odvolateľovi porušuje spravodlivé zaobchádzanie, je diskriminačný a odporuje zásade právnej istoty, musel by konštatovať, že je tomu tak.

87 V treťom rade Súd prvého stupňa mylne ignoroval rozdiel v zaobchádzaní medzi odvolateľom a inými výrobcami cukru C. Ostatní výrobcovia cukru si môžu v zmysle článkov 26 a 27 základného nariadenia vybrať alebo vývoz cukru C, alebo jeho čiastočný alebo úplný prenos do ďalšej kampane. Naopak, z dôvodu nečinnosti holandských orgánov odvolateľ nemohol vykonať tento výber, keď bol informovaný o spáchaných podvodoch.

88 Pokiaľ ide o tvrdenie uvedené ako posledné, odvolateľ tvrdí, že sa už dovolával zásady rovnosti pred Súdom prvého stupňa. Preto predmetné tvrdenie nepredstavuje nový neprípustný odvolací dôvod, ale je tvrdením nanovo platne rozvinutým v rámci už uvedeného žalobného dôvodu.

89 Komisia namieta neprípustnosť štvrtého odvolacieho dôvodu.

90 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na rozdiele v zaobchádzaní medzi odvolateľom a inými výrobcami cukru C, ide o novú výhradu, ku ktorej sa Súd prvého stupňa nemohol vysloviť a ktorá je teda neprípustná v zmysle spojených ustanovení článku 118 a článku 42 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

91 V zostávajúcom rozsahu sa štvrtý odvolací dôvod obmedzuje na reprodukovanie rovnakých tvrdení, ako boli tvrdenia uvedené v prvostupňovom konaní, a nespĺňajú teda požiadavky odôvodnenia vyplývajúce z článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 112 ods. 1 prvého pododseku písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

92 Subsidiárne Komisia navrhuje zamietnutie tohto odvolacieho dôvodu ako nedôvodného.

93 Súd prvého stupňa dôvodne v bodoch 44 až 46 a bodoch 60 a 61 napadnutého rozsudku v uvedenom poradí konštatoval, že na jednej strane nevyvezený cukor C a cukor dovezený z tretích krajín a na druhej strane výrobcov cukru C a podnikateľské subjekty podliehajúce dovoznému alebo vývoznému clu nemožno porovnávať z hľadiska zaobchádzania s nimi podľa práva Spoločenstva. To je dôvod, prečo neskúmal tvrdenie odvolateľa založené na už citovanom rozsudku De Haan.

94 Tvrdenia uvedené odvolateľom nepreukazujú, že Súd prvého stupňa porušil právo Spoločenstva, keď usúdil, že zásady rovnosti a právnej istoty, ako aj namietaná zásada spravodlivého zaobchádzania nebránili tomu, aby Komisia vyhlásila žiadosť o odpustenie za neprípustnú.

Posúdenie Súdnym dvorom

— O prípustnosti

95 V rozsahu, v akom sa Súdu prvého stupňa vytýka, že porušil zásadu rovnosti ignorovaním rozdielu v zaobchádzaní medzi odvolateľom a inými výrobcami cukru C, sa musí štvrtý odvolací dôvod vyhlásiť za neprípustný.

96 Podľa ustálenej judikatúry, ak by sa účastníkovi konania umožnilo uviesť žalobný dôvod po prvýkrát v konaní pred Súdnym dvorom, ktorý neuviedol v konaní pred Súdom prvého stupňa, umožnilo by sa mu tým predložiť Súdnemu dvoru, ktorý má obmedzené právomoci v konaní o odvolaní, spor so širším rozsahom ako ten, ktorý prejednával a rozhodoval Súd prvého stupňa. V konaní o odvolaní je právomoc Súdneho dvora obmedzená na posúdenie zákonného rozhodovania o žalobných dôvodoch prejednávaných pred Súdom prvého stupňa (pozri najmä rozsudok z 11. novembra 2004, Ramondín a i./Komisia, C-186/02 P a C-188/02 P, Zb. s. I-10653, bod 60).

97 Hoci odvolateľ uvádzal v prvostupňovom konaní, že sporné rozhodnutie porušuje zásadu rovnosti, napádal výlučne rozdiel v zaobchádzaní, ktorý znášal v porovnaní s dovozcami cukru pochádzajúceho z tretích krajín, o ktorých uvádzal, že sú v rovnakej situácii ako on.

98 Preto Súd prvého stupňa nemusel skúmať, či nemožnosť poskytnutia odpustenia alebo vrátenia poplatku vymáhaného od odvolateľa predstavuje diskrimináciu v porovnaní s inými výrobcami cukru C.

99 V zostávajúcej časti sa musí štvrtý odvolací dôvod, ktorý v podstate smeruje k spochybneniu výkladu zásady rovnosti uvedenej Súdom prvého stupňa na zamietnutie druhého žalobného dôvodu prvostupňového konania, vyhlásiť za prípustný z dôvodov uvedených v bodoch 54 a 55 tohto rozsudku.

— O dôvodnosti

100 V prvom rade Súd prvého stupňa sa nedopustil žiadneho nesprávneho právneho posúdenia, keď uviedol v bode 60 napadnutého rozsudku, že výrobca cukru C a podnikateľský subjekt podliehajúci dovoznému alebo vývoznému clu sa nenachádzajú v porovnateľných situáciách.

101 Tvrdenie odvolateľa založené na treťom odôvodnení a článku 3 nariadenia č. 2670/81 už bolo odmietnuté v rámci skúmania druhého odvolacieho dôvodu. Pokiaľ ide o článok 26 základného nariadenia, z jeho znenia nemožno vyvodiť žiadnu vôľu zákonodarcu Spoločenstva udeliť cukru C odpredanému na vnútornom trhu štatút výrobku dovezeného z tretích krajín a stotožňovať výrobcov cukru C s dovozcami cukru, tento článok sa obmedzuje na stanovenie zákazu odbytu cukru C na vnútornom trhu.

102 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že tak clá, ako aj poplatok dlžný podľa článku 3 nariadenia č. 2670/81 sú súčasťou vlastných zdrojov Spoločenstva, nepreukazuje to, že dovozcovia cukru pochádzajúceho z tretích krajín a výrobcovia cukru C sú v porovnateľnej situácii. Vlastné zdroje Spoločenstva sa skladajú z príjmov, ktoré sa od seba veľmi líšia a rovnako patria do rozličných režimov (pozri napríklad príjmy z dane z pridanej hodnoty).

103 V druhom rade, pretože Súd prvého stupňa konštatoval, že v každom prípade výrobca cukru C, akým je odvolateľ, a podnikateľský subjekt podliehajúci dovoznému alebo vývoznému clu, akým je De Haan Beheer BV v prípade už citovaného rozsudku De Haan, sa nenachádzajú v porovnateľných situáciách, právne dostatočne odmietol tvrdenie odvolateľa založené na tomto rozsudku.

104 Štvrtý odvolací dôvod sa teda musí zamietnuť ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

105 Keďže odvolateľ nemal úspech v žiadnom zo svojich odvolacích dôvodov, je potrebné odvolanie zamietnuť.

O trovách

106 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 uvedeného rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať odvolateľa na náhradu trov konania a odvolateľ nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Koninklijke Coöperatie Cosun UA je povinný nahradiť trovy konania.

Podpisy